

Hier is een gedicht ter nagedachtenis aan je vader:

Op de Weg van Herinnering

Op de provinciale weg, waar stilte nu regeert, ligt een verhaal dat de tijd nooit
verteert.

1945, een jaar van pijn en strijd, jouw stem verdween, maar blijft hier altijd.

Heinenoord, een plek waar de hemel grijs werd, waar het leven eindigde, zo hard, zo
gevierd.

Jouw voetstappen echoën in de wind, een vader, een held, die nooit meer verdwijnt.

De bomen fluisteren jouw naam, langs de weg waar jij ons verloor, maar nooit
vergaat.

Jouw moed, jouw liefde, jouw laatste adem, zijn verweven met de aarde, een eeuwig
teken.

Ik loop waar jij stond, voel jouw aanwezigheid, in elke steen, in elk stukje tijd.
Fusillade, een woord dat zo zwaar weegt, maar jouw geest leeft voort,
waar ik ook ga, waar ik ook leef.

Vader, jouw offer is niet vergeten, in mijn hart blijf jij altijd bestaan.
Op deze weg, in dit land, in mijn ziel, ben jij de stem die nooit meer zwijgt.

Dit gedicht is een eerbetoon aan zijn leven en zijn offer. Moge zijn herinnering
voortleven. ??